

Landskap: Thåne Upptecknat av: Ola Nilsson
Härad: Gärds Adress: Lianum nr. 3, Linderöd
Socken: Linderöd, Höphult Berättat av: _____
Uppteckningsår: 1917 Född år 1900 i Lianum, Höphults sn.
Död år 1940 i Linderöd.

Uppteckningen rör se register, som bifogats samtl. 1:a del.

Hagen hade en livare vid gammal Ks
 som ätte bröjde, när den kom inom i fälsset.
 Den kväll se jag Hagenas o bröd hos Ks
 bröjde, se sa Hanna Hagena så du för i
 de ud o se Hagani oss hade Hagen i sängen
 bostad hos se en livare bästare, som han
 skulle förvara se må ifall de behövs, för de
 va en griskor gott; o han gick skenbyssarna
 (munbyssarna) på se o yssen i näven o ud på
 gård, o så va den övaste förut te fälsset oben.
 Hagen ing, men så för Lasse må däramma oyr
 på stängel (han hade hörd må se o skalla
 ta se en korn ho), Hagen ätte, men Lasse
 köb ästa i skaden. Rival kom Hagen så
 när Lasse se han kände hansa truskonjisa
 må yssen o han någa framme gosen o hade
 bygget kasaserna o L Lasse om han hade

Komnad; för de va en grisker gotho; Larso
kom liaväl onnan för nom, o när Hagen
kom nar igen, se hade han ködet se ud
genom stängd dörr för porten o gård ud
där. Han hade ligged omme vagnarna i
porten eusan di läste o på en visad hade
han kommet ut. Larso va i samma-
stäpten; I gannan; i träskmagarens i Fogar
o osse ao di Julana.

Lär va en skräddare på Tottarps väg,
Lars Tott, den kom Lars Larso på
ett par gånger må o spela bäst i Per Olo
Bästa häcken i Prostors.

När Hagen i Prostors li på sitt yttersta,
sa Bärlom te nom "a nu får ja
ta färdig må di, Hagen för me så ja

"oh så snart slut må de!" "A skitt!"
 "sa Håger" ja kan löva längre än du!" —
 Håger gick upp o stötte ibland hela tiden
 men han va sjuk, fast han lå ju för de
 mäst, men så va cute vare en öd han kom
 gå upp när som helst; o här de skulle di
 löja ud. Blösa på gäsen se han kom
 gå till på den, elas va så cute bra. O ju
 gång hade han vad köans i stan (då köck
 de om Ellestorp) o funder Nilsson på Ellestorp
 hängde norr va Teuosta gård o han va den
 varsta trösk o skulle köra förbi se många
 han så men Håger gick norr cudat ännu
 te Ellestorp fast Åll sov o leode, knalle.
 Men när Åll di körd cup på Ellestorp
 se vände Håger se om o sa "Å, se kom
 du köra orienterad på din skojare!" Elia i

Esperet va ma o hon ba nom se köntia,
 öd mon skulle få gå ä, för hon trodde, öd hon
 Nelson skulle kända över så lilla skrallet, men
 nu, hon skulle bli i!

I Tullagården sto för i världen ett Rooba
 hus med flera av förlä iplanten som snapp-
hanarna hade köpt o förvara sin medel i (roos
 för en femti år sin) o då va i den medel som
 Finnasläkten hade blid se rigor. Den
 härstamma ifrån Finne Snapphans, som va den
 siste snapphansen i Skåne

Preusskarna (A.N. uppgav Danskan!) hade ryttat
 ena nom på Störsho man väder en o faller
 i deras vill. Skade han sin grä häst ud i mod
 branten; man han fack ente västen te o spränga
 ud. Då va preusskarna nära nom; man han

ände hästen om o bygga nom ut över
branten. (S. L. ha val på Högsho, men
han vägte se ante nära branten; ja red
tyktes då bes!)")

Öjn gång hade Dalshotta-jensen i Hota.
Ljora o. Nels Kändiksen i Trunstop vad i
Rogaboa o. söbed se fölla. Men di skulle
gå liom se gunga di en te en Kärning o.
bæ o. fæo Lina 9 skaptaseler. Men Kärningen
va junganen; hun ga dom 8 möttade selor,
men den 9. na fæn Knøtte hun sål o. gjore
dæn aved; sin fuge så cute lungen; när
di kommo på bäckahästen, se när han kom
över bäckan se prästamens i Järed, se flö
han när i en höl o di plont i! Men Dal-
shottajensen han gjore i alla fall Kärningen

se med för att, se där kom en cutes komma
när ena te na utan hon pissa i böj-
soma! L i Torgar

Spigevär

När bäcken byggs, se trättan här på
på trea den (om togen brad mod väst, opp
öf bäcken.) När Olufsa pillen byggs, se
tvätta di på trea den.

I Härlinge där va en backe, som laund
mod råpis (där hördss vagnen i den)

L. P. i Torgar

Koraskäll.

Fina Ma skräml i en herd, som hoppa
opp öbna, o sin fete beuus påg koraskäll.

4797

Udsläpp.

När någon glömt färd udsläpp, se skoll
 di tianes ta hansa lintöj oga te Kärkagärar
 o grava nar dä i en Kringas grav en mören
 engan solen gick opp. Hanna Per. Mils
 ha gjort dä på Ringar Kärkagär.

Ätke äta spruckar frukt så på barmen
 spruckna näsbor och fötter.

Om någon kastar något på hemmet kunde
 barnet få födelsemärken där på to. Då skulle den
 kasta på tillbaka på den som sl.

Lysmånaderna

Endast i 1-5 och sista månaden var
 hon utsatt för något.

Skriv endast på denna sida!

76.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4797

27
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om man titta genom en dörrspjäll, ble
glöden svart

Helma Ola Pers i Förskult, morke -
ble radd - to se på väften - glöden feck
en Ropatte där.

Mormor hade ett jörbar i ansiktet, när
hon föddes

Mycket bra att äta frukt, i s:het
husin.

Tag-stickor - spår.

Käpa: föppare - villäven

= Svens kvinna = aftonjackor = (fladdermöss)

Hjälte (ogöra mol)

Stå på ränder

Skriv endast på denna sida!

Jonas Persson
mon

Spåne
Gårds
Andvård

Mynt. Ola Nilsson
4797 Född 1900 i Kiarum
död 1920.

78

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1917
Marian rider hästarna om natten

- flåtar manarna. Berget inom nyckel-
hållet både man och kvinna bör sätta
kivarna över bröstet så skär hon sig i ansiktet.

Gösta Nilsson

försägelse: före källan bruen kommer te
Krogemannens hus.

Mina Mästersdotter

Varleje = bausäng
badsjunnad från läger

Master Anna

Vi som va så vipsstärdaas.
Kan ha noch gjort liason ja när ja gver.

Nils Petter

Toma misse va e då marknad i här sta
Tullbör ja skulle di släppa krogen o så över gärdet.

Skriv endast på denna sida!

Leif

4797

79.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

När rumman drar bort mod öster
Kommer den igen må råja på tredan ifrå
väster. ("När då byggs i Palantan på di trätte
vann i Sloop")

Smisar du, se mysor du, mysor du, se
fiser du, fiser du, se skäms du!

Hoppett Skarpett o Ry, då va try o Bjära
de Bjära o De Bjera o datta, då pänta o di sjätta!
Jon i Trastor

En gällandes Vard

Den som ente vill lya far o mor den far
lya frommor o Ralskeup.

O so gjore han na tätt

Örme Appelbergs Ola

4797

Littan, littan - Ring handlin a.s.r.

Mor

6 hvar arri? Dao faor hvar glo so mallon
bojnen te hvar klar go igen

Nils Petter

Nils Wänellsson Hana Oskott

i Rensöds lms

Anders Nilsson

Offe OES Ebbasson

Tagar

abo i Tagar

1819 -

äroen Mäns Nilsson i Rianum 1835

Gatubackarna Mollersörst

Hallnada änga

Jag gick mig ut en lördagskväll uti en lund.
bå grön.

Visa

Där mötte mig en flicka så vacker och
så skön. Och jag frågar denna flicka om
hon gifta ville sig. Och ja fick ett svar
Tillbaka o nej min gud det vill jag ej ty du är
allt för ringa stånd och jag är allt för ung
för att gifta mej med dig o nej min gud det vill
jag ej.

Men sen som det var sköna ungdoms dagar
Så lade vi oss neder i gröna gräset där.

Och jag bemekte hennes kinder och jag
Kysste hennes mun och vad vi sedan gjorde
det gjorde vi på stund.

När Tings veckor voro gånna och tiden var
förbi. Då börja denna flicka att bli be-
synnerli, hennes förklädd blev korta
under ögonen blev hon blå hon mindes
nej den stunden då vi i gröna gräset lå

När forti veckor voro gångna och tiden
var förlängd. Då föddes denna glöcka en
rask och smittig brud. Då skrev hon till
mig i brevet att hon gifte ville se
men jag skrev tillbaks till henne,
o mig min gud det vill jag ej. Ty jag var
allt för ringa stånd och du var allt för ung
för att gifte dig med mig o mig min gud
ke vill jag ej men jag ska ändå giva dig
detta enkla råd: släng påsagan på ryggen
o se dig ut att gå och bli du trött av fä-
rd. Kan du gladeligt lägga dig och tänka
på den stunden då du väntar besök
för mig.

Om du kan gick i stallet in
i stallet där fick han så smärtsamt

Visa.

stående både en o två o tre, så gick
han in te sin lilla Jan och frågade vad
är det?

Kusarhästar stående o vän min vet du det?
J hat ditt betans föllorin, tre maran
ridet bj. Hå e ju trevne mjölkeskor som
mor har skickat mej.

Bonden han gick i farstugan in i far-
stugan fick han se kusarstolar stående
både en o s.v. tobakspipen

Bonden han gick i stugan in o s.v.
kusarsängar bäddade o s.v. sockerlädan

Bonden han gick te sängarna fram i sängarna
o s.v. kusarbenckar liggande symaskinen

Bonden han gick till sängarna fram o s.v.
kusarpickar stående stoppelnar

Bonden o s.v. kusarapungar hängande byråspindlar

Ja, syns på det må stänga i så här man.
Vad aldrig sett men ja som många andra,
kan bli en livad man.

Mr c Mollberg födder Sjukadulicandij:
Ja (Mr c Mollberg) födder och lagd uppå en
bär. E han lagd uppå en bär?

○ ja han e lagd uppå en bär!

Den burs de honom till gravon
Sjukadulicandij:
Den burs de honom till
gravon och där va fyra passagerare må
Va där fyra passagerare må?

○ ja där va fyra passagerare må!

Den förste han bar prästaren Sjuke-
dulicandij:
Den förste han bar prästaren
Den andre han bar hans hatt
Bar den andre hans hatt? ○ ja den andre han
bar hans hatt

Visa

Cy

Den tredje han var hans träske Siska
 hustru! Den tredje var hans träske
 Den fjärde var alls ingenting. Var den
 fjärde alls ingenting?
 Nej den fjärde han var ingenting!

Och när som de kommo till gravarna
 S:ar! Och när som de kommo till gravarna
 Så va för inte gravat nåt hol. Va
 för inte gravat nåt hol?

Nej för var inte gravat nåt hol!

Och prästen han fattade spaden
 S: osv! Och prästen han fattade spaden
 Så skappt gick mitt iten. Gick skappt
 mitt iten? O ja, skappt gick mitt iten.

Och prästen han böjde såna
 S: osv. Så den döde stod upp igen
 Stod den döde upp igen? O ja, den döde stod
 upp igen

"Ja koren släktning hände." "Ha han så?"
"Ja, de kan rocka va!"

Pjörpa Ringar - Ränder

Su qm mäniska b, ja värd b. int.

Halla för list, oligt

Praskaskv; Spillvågor

Blåjers hall. I den fanns trösk o pöslugar
Kom me en i storna förrent rätt ha på m
få va ante oligt od var hade pott sidant för
i varden folk hade pott mer katten för
o ledt ätte gods i den hallen så ud som
om den hade vad. o mäniskohänder upplagd

Pellman var en sorts polighetsminister
hos Rungen. Enligt den tredje eller vem det
var o var de skulle han bita på näring
o på hovet m. H. g. så kom den

ryske Kejsaren o hälsade på Kongen, o han
hade ju en sådan fäselig fyllelärda må
stora blåa karbunkla, som florna alltid
skulle sätta sej på, så han lär ha sagt,
att då va konstet, att hans rike va så stort,
men ändå kunde florna bara sätta sej
på hans näsa. Så hade de ju varnat Bellman
i förväg, att han skulle titta, men när han
gick so då här trycket, så gick han bara
fram o tvekade o glodde på då, o flera gånger
så han: Men då va --- men så hade
Kongen ju sina blickar, fästa på honom
för han va allt lite rödder, o så nickad han
te honom han skulle titta på. Men så en
gång så inte kongen då, odå så Bellman:
Men då va ju ett jätta trycke mi här! Så
ble Bellman te straff för den te oga må en

880
 hvarstapen fri Rejsaren te hans fartag i hamnen,
 o han skulle ha svar må sej tebaga. Så
 när han mötte en präst på hamnen
 o gå oppå fartaget må lappan o på boar må
 sej tebaga, för han hade fått så ont i knäet.
 När prästen kom på fartaget så bant di honom
 ve masten o pyglade honom, för du sto i knäet.
 Sen släppte di prästen, o när han kom ner,
 så tog Bellman honom på ryggen o bar honom
 te klostet, för han kunde inte gå. Där släppte
 han honom på golvet framför Rejsaren o sa:
 Nu Olofsen Jul 1917.

Bellman skulle vara må o proa koret
 var då, men så hade han varit borta flera
 middar på ra, o på skickad di bud på honom
 Han ville inte vara må o äta, utan gick bara

ibland o nasa o lukta. Så på di norr han skulle
läta bli så där, men så sa han: Här strägar
hora så förbannat. Hordamorna ble
rasande o eftersom de va di, som rådde o
hovet, så kom di Bellman te, att han
skulle springa gatlopp naken mellan allihop.
Bellman lät kalla dit prästen, för ~~o~~ för natt-
vardn, för han va säker på han skulle
dö. Så sa han te prästen att han hade
inte fått nattvardn på femtan år o där-
för fick han ha en riktig klunk. Han smok
alltså ut hela karkern. Men sen sprang
Bellman upp te slottstrappan, för di förste
hordamorna stod, slog ihop nävarna o
sa att nu var han beredd på att dö o tillbed.
Men den som o den största hordan, den får
slå de första slaget, o sen satte han istad

Men när han va kommen t. släkt, så vänd
han sejon o packete länghäsa, för där va jeger
som hade rågat slå.

Ar. Olofsson Jul 1917.

För i världen skulle alla gå i kyrkan,
julada. Men Pellman han ble borte en gång.
Nå kom kungen o sa te nom, varför han inte
va i kyrkan i år. Jo, sa Pellman, prästen
han ljugar, för han säger: Frid på jorden, o.
Därför vill ja inte gå o höra på honom. För
hå blir allri frid på jorden, förän en siste
prästen lägger mull på den siste kungen.
Men en sonen gick i Pellman alltid i kyrkan
o så va när de skulle tjunga; Och när jag
levat som jag bort, så öppnas för mig himmels
port. För så teg Pellman alltid tills den

sjungs, o då sa han: Och när jag levat som
en lert, så öppnas för mig himlens port. Där
var det alltid fullt av folk i kyrkan, som ville
höra på, när Bellman sjöng.

Fr. Olsson Jul 1917

En gång tyckte Kungur, att Bellman var
smutsigt klädd, och därför gav han honom
pengar och sa, att han skulle köpa sig
en ordentlig fräkt, men inget överdådigt.
Bellman köpte sig en fräkt, men så tyckte
han att den var väl överdådigt med så många
skroten. Därför klippte han av motarsänd
del på ryggen, och sen tyckte han ändå, att
han kunde kallas välklädd. När han kom
upp på stöppet gick han först till den ena
sidan av salen och tog var och en i hand.

4797

92.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och sedan till den andra. Och en gång
han lockade sig, togos sköten högt upp
över bröstet.

Av Nils Mårtensson Jul 1914

En gång hade kungen varit o hälsat på en
annan kung. Där hade de en maskadän, som
torde den i ännu, när de va på huset.
Så skulle den andra kungen komma hit o hälsa
på den, o säga han skulle ha hundra kronor
o säga som att han för allti världen skulle
skaffa en sån där maskadän innan den främ-
mande kungen kom. Men i Bellman sågs
upp pengarna, o när den främmande kungen
gick på huset, så ställde han sej må en bit
papper under sittsen o torde, som. Ha
far, ha de såna här må, tänkte kungen

4797

93.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

o vände sig om o satte mer ansiktet o till.
Men då torde Bellman nog i näsan
om samma papper.
fr. Edvin Dahlberg 1914

När Bellman var systeroman för Serafinus
Larsen i Stockholm, såg han ut 600
Kronor, blädder i tre månader. När
Kungen fick höra, att det var stängt, fast
det inte varit några mantliga patienter
under tiden, begärde han revision. Då
skrev Bellman med stora bokstäver
på ett ark papper: Uttrycket i Bellman
fr. Sjöström Jul 1917

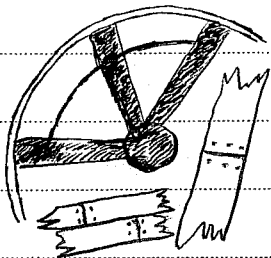
Kristoffer i Pärup, Jon Ols präst, had
tre grän öf. Nu da va di kommand in på

4797

94.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gäran, Kristoffer skulle köra ut dem
genom logan, men den ens dörr va
ostyrig & ville inte att då gav Kristoffer honom
en spark, så hela bakändan lossnade.
Jökl av. Passa, va dån, sa Kristoffer, ja
då kom du gärna ha jäck blod här
Fr. Smekens Per Jensen, Torgg. Jul 1914

Hjulskenor: järnbitar, som spikades på
hylen istället för hjulringar för i vältor
Reds: gylla baggar

Spets i Suga

Man hade tre drängar. Om den frädes
att de skulle möta sina systrar.
Därför skickades de ut på landet medan
de var små. På en dag kom de tillbaka
för att uppsöka sitt hem. Det var just
juldagen. Deras tre systrar var klädda i vita
sidenklädningar, stadda på väg till julotta
i "Höbelen". Vid "Höbelen" möttes de.
Bröderna som var rövarar ("rallare" - stövare)
förde systrarna och förde deras kläder.
Därpå drog de vidare tills de kommo till
Vällaristenen. Där den stego de upp, och
då de sågo Olavsgården, sade den
yngste. "Jär det vår faders gård vi se,
må stenen spricka i klarna tre och
jag må stå på den minsta." Så skedd

och möderna begåvo sig åt. Föräldrarna
kände emellertid igen sina dotters kläder,
varför fadern dödade sönerna. Men
innan den yngste dog hann han om-
tala att Truls i färd var min far,
Singer-liten var min mor. I förtroende
över att ha dödat sina söner tog sig
då även fadern av färd. Ett silver-
krus skulle smekas från Köpenhamn
men ett krig vänneder. Kruset på en
dag tre gånger bytte ägare. Mindre
vess avskickade. Det hänger nu
i Köpenhamns kyrka. Moders sörje
sekelmora ihjäl sig. Ett träkrus
står ännu på platsen för mordet.

I Trulsagen hade snapphuggarna

sitt te håll på Simonagaoren. Simonaga
voro såte snapphana. I Simon-Rösten
fämnare troo di ihott sitt goss. Pao
Simonagaoren skolle finnas mer medel
som snapphanaa hade rövat ihott
Men om ha än goss beglänges för
Simonastäkten (Simon Gypss Juss Simonson)

Tusen o ante väl Komman te varden
förron sören o pao taget? All o röd
Anna Persson Skog

När skat Komman te väcke, vada
di varken hat ella snälla

När stackare Komman te väcke, se
skida di i bodde päcke o skälla.

Anna Persson Skog

4797

98
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Där e rodet o soj höjden gad mäs
Döflor för di ha se länka mjöten.

Anna Persson Åker

Nord råven e mätt o förmetaren sura

Anna Persson Åker

Ött rom mäs fira höjden, ojn
Käring i Nord höjden, Nord ai rom hade
tre Käringar framför se, Nord många ka-
ringar va där das i rommet? Fira

Anna Persson Åker

Färdinn och Lunds bomkyrka.

En färdte åtog sig att bygga Lunds
bomkyrka mot att någon kunde säga
hans namn innan han var färdig

Skriv endast på denna sida!

Appt. Åker Nilsson
Född 1900 i Lännum
Död 1920

Stenare
Lunds
Lunds
Lunds
Appt. år 1917

i annat fall skulle han ha sol och måne
eller Rungens hjärta. Näst sista bogen
av arbetet var Rungen nte och grubbade
över jättens namn. Han lade sig på
en kalle och vilade. (S) fick han höra
följande ord iifrån berget: "Tysse, Dissa
liten Rind, morgon kommer fader din,
Frärlum, med sol och måne att tulla
med eller Rungens hjärta att leka med."
Rungen gick genast ästad. Då han kom
fram till Domkyrkan höll jätten på
att lägga in den sista stenen. Då
sade han "God morgon Frärlum skjut
stenen bättre in!" (S) sin harn
lät jätten stenen ligga och sedan
sagde han kyrkan icko bli färdig.

4797

100

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stund

Om Stund sätte en krist av en
kräsko i jorden, kunde han ställa dit ett
rädjur, som skulle bita, i knoppen
vilken tid han ville.

Sten

För i världen upptogs i Esphults
kyrka varje juldag kollekt åt både präst
och klockare. Den tiden när Bergström
var präst här och Sundsson klockare, fanns
det i Tottarps by en karl som hette, Sten.
Sten mässan var slut plågade Bergström
uttrycka sig i följande ord: För offret
i --- hade Sten annat det, hade han
kanske heller varit utan Tjassna!

Häften luen o häften bar sidan
va mor o sidan va far, finner på ista
o på lann mest mykara o jöng-
finner ibland.

Fäst skro di hod av me, sen prepa
di gålen av me sin stuche, di me mor
i ett mörkt rum, sin skolle ja eng
för häften o svara.

Av Rott och blod är jag upprunnen
men ingen bloddropa är i mig frunnen
Höga herrar de häla mig, vassa knivar
de skära mig.

Hålla i ringen o vandra må stog-
nana o slänga höven bagatte.

Jag såg ett ljus i Österland,
Det lyfte som en stjärna,
Det var så likt den lilla vän,
Jag älskar dig (älskade?) så gärna.

Och (Att.) vi ovänner skalla bli,
Som sata vänner varit,
För en så liten ljuvlig ting
Är vi vår vänskap brutit.

Jag tror den vän han lever än,
Han tänds upp sitt ljus igen
Emellan sata vänner.

Om kurtardrovan i grön lund
När hon sin make miste
Hon vandrar världen vitt omkring

4797

103.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Till oss hon finner maken sin,
 Då är hon helt uttröttad.

En Skräddare - Vilhelm Jul 1917

Den yngsta gick te sin lille bror,
 för att hämta se litet vaur,
 Där fick hon se en haselgren, så grön
 Hör du min lille haselgren, varför så
 är du så grön? Jag äter mull, jag blickar
 vaur, varför så är jag så grön?

Hör du min lilla yngsta min,
 varför så är du så fin? Jag äter socker,
 jag blickar vin, och varför så är jag så fin
 Hör du min lille haselgren, varför
 så säger du så, jag har en två bröder på
 Konungens gård, de vaur väl byggda tjejer

Rugga de mig av om vintern, om som-
maren så är jag så grön, men om jag
jag mister mödorna sin, kan jag
hon nog aldrig igen.

Från Skrädder - Vilhelms jul 1917

Obs. Variant till den av R. Bybeck i Rönneburgs härad upptecknade visan
"och jungfrun gick till killan".

S

Skärra, skärre, skätt = skärra mer något.
Skula. Skake = 1 skata 2 Rummel över skulder
ryggmuren. Skostojn. Skammel = tröske.
Stua, Lillastua. Jo, i hinstuan! = Jo så
katten heller! Spiskammare, spison, spis-
brög. Stöll = 1 stall c. Mann på en akor
i Toarp ("Stollen").

Våra samlingar

1. Torsdagen

i span gården

Jän

- 1 "Länkbo"
- 2 "Stängbo för korstom"
- 3 "Stängbo för mjälltom"
- 4 1 par "stiböjla"
- 5 Ett "legaren"
- 6 En gammeldags hästsko
- 7 "Sula" (som sitter mellan vagns-
axeln och "häckakroger.")
- 8 "Stoolasinken"
- 9 Stor Kistlas med mycket
- 10 " " " " utan " "
- 11 Liten " " " " " " " " " " " "
- 12 " " " " " " " " " " " "

4797

107.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

- 29 Gryta på tre låga fötter
30 Stor kaffekittel
31 Stopparkens
32 - - -
33 - - - litet Mit dotta inwand of ämne
34 Mindre kaffekittel, utan lock.
35 Liten - - -
36 En mycket förskild kopparsanna
37 Lökolv
38 Lökolv, mindre
39 "2. ÖR. S. M. 1760"
40 "14 skilling 1819"
41 "1 öre 1872, Carl XV.
50 "Milkass."
49 "Tobaccfad"
Mässing eller Malur.
42 Fyrtunnan "P. 545 - i B. 1805"

Skriv endast på denna sida!

4797

108

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

43 Läs. till bords

44 " " " Större

45 Brännvinskran

46 Ständare

47 Söljor

48 Metallklarna till enpuffert

(49 Mässingsknappar)

(50 Brännvinsmugg)

51 Trä bjällor

Tenn

52 Fyrkantig pinsstake

53 Trä runda pinsstakar

54 Tennkanna

55 Trä tennfat

56 Ett mindre tennfat

Silvror

57 Bägare

Skriv endast på denna sida!

4797

110.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Trä

74 Brännvinskanna

75 Sika

76 Östaför

77 Trätallrik

78 Sika

79 Skrin

74 Stråläda, gul.

80 Stråläda, grön

81 Stråhör

82 Spöte

83 L. tussona

84 Värredskap

85 10-skaftskällne

Parta = praver;

Skäva = plump

Skriv endast på denna sida!

Sanket Staffen han rider sinna hästar
 till vagns; vaka med oss julanatt, Där
 skådar han en stjärna i Österland, vaka
 med oss julanatt, vaka med oss alla
 Vad mände den stjärnan betydelse alltså: Jo
 si här skall födas ett bättre barn än jag!

Si skall här nu födas ett bättre barn
 än jag: Så stätt nu upp du hand och gub:
 Den hannen var stekter och lagder
 ynni fet: Han baskade sina vingar så
 högt som han got::

Herodes han gångar sig åt stenslaver
 in: Där skådar han fälsam portvaktning::

Han svepar den brunne han stycken
 den grå: Den gula den lade han gull-
 sadler ynni::

Sin rider han så fort som lilla

Gogelen han Myon. Sen när som han
ridit ett stycke på väg::

Så möter han vår Herre en gammal
man ::

Det brukar ju vara en gammal mans
plägg:: När som två mötas så talar
de ju vid ::

Si Herrens han satte sig till jorden
ned :: Si solen och månen de skapte han
därvid ::

Men haver jag skapat trä så
vägeliga ting: Skapa nu två andra
stora däremot ::

Si Herrens han satte sig till jorden
ned :: Si ormar och slangar de skapte
han därvid :: Men haver jag skapat
två skadliga ting: Men jag kan -

Skåne
Lunds län
Ändred Äspållt

4797

Ola Nilsson

Född 1900 död 1920

113

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Min "svänger" vi vår gångare grön, sin
vider vi till nästa gård

Halt fäst i foten din

Det är väl lite värmer än

för stjärnorna på himmelen & lysa:

Fotabruk Väva parken Tjörnsparken

Togarna Tjörnet. Mellomad Kalladängar,

Kumlatyda, Följandastroken Färdlyskan

Körskenne, Wickadsåker, Stallen, Hamnen

Parken. Ryttarelyskan.

Backarna och Föreläsningen

(Om att Båsta Olofs färdliga föreläsningar
te jul, se förs hvar där e ena jul.)

Någon nörting - äga, njuta och behålla.

Då färd hvar noch ente men myddelse os

Vulla vullte, vullt = välla
 Han sas se nöra pao ad = sig noga på det.
 La nörelse ad nöd, = ha besvär, hinder, ar något
 gas o yedrya = asa, skänkarna ätte so.
 modungen o ärkan, gällen

Vanna gåsen
 Vanna vanna gåsen
 Mickel e inte hemma
 Han e gäcn te lingsbo
 o äjda stekta ringa.
 "Goda Mickel!" "Tack för då, Mickel!"
 "Noddant, vär e ad i da?"
 "Då e solskent, grant vär,"
 "Olla" då e onglask, rävavär."

Staffan han rider sina hästar till
vanns vaka med oss julanatt. Sin rider
han till källan och vattner sina hästar
vaka med oss julanatt vaka med
oss alla.

Of för då ja gå må brängarna o leja
ajajaj må brängarna o leja, men nu för
ja se du ro vaggan o mega ajajaj ro
vaggan o kensj.

Staffen han rider sina hästar till vanns
Taka med oss julanatt han styrker
den brunen, han styrker den grå, den
gula den lägger han gullsadlar uppå
Sin rider han så fort som fjöden
den flyr, Sin rider han till närmaste

4797

116
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gär. Där spunger han sin visa och gyflet
han får.

Hanen han baskade sina vingar

(Kärr)

Ola Tue Hager va ständ för katta
för o ha stoled ett får. Då sa han te
domaren: Ja, se tå ja ju möningon,
öt tja skollu tat peten, munso fick
tja tå förpunnata tålia fåret.

Per Anders Mattsson Jul 1917

Då va en, som skulle gå o hämta
mjölk en Kväll. Så när han kom fo
en gård fick han se ett tänt,
som gick längs bäcken, o sen hoppa så nor

Skriv endast på denna sida!

Ja, se det
va ju meningen
at jag skulle ta
tjelen. Man sa
jick ja det
föret dåliga
fåret.

4797

117
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

bar ett gärd. Han satte brused o gick
 bort till gärdet o titta åtta. Men i det-
 samma ögon ögon en väldig rust om bar
 gärdet o måste inom i ansiktet se
 han flö barlängor o mössa o träskor
 flö i inom, o den lilla han inte på en
 lång stund. Men nästa da var han spjå

Fira folkens folk, två skenkontor,
 en bystump. En vajer.

Der sto en hörd pro Ringolo slott
 han gjörs så lytt, da vios så vitt om
 ha på sajtor. Han med sajtor

Ha o Längora Böka bödd om:

Dan

1. Aug

4797

1/18
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stass mose. Där va ett bröllops-
följe som kom ifrån Långsra Vörken o gick
över mossen o såo spöke bojala stassen.

Tunte lilla ligger, Högelelle står,
Dingelille storken se hold di förgår.

drätor.

Mitt uppmå luvst där böjas en lag,
mit emellan pojken där rämnar en strag
den trär te Jörnassa (Jörnassa) hold

Mor omne o far övan, Killepung gick o mor
gick.

Mor ligger i sängen o far övan
pau o Lelle Petter snorar ikerung

Mannen lå på tusen röd o ropte ned
i fjoragjer, öd di skulle släppa ut fjor,
jor på gatan va all världens vänner
mår en bladderkäft i minnen.

Två kängor, två kängor, två visa
vågen te by, två pga rätt i käng, o bap-
atte kommer den lilla.

Äj för lå pids ja gas må kängor
te gills, grann han, grann, han,
men nu får ja seda o vaggas för lilla
ajaj-ajaj

Äj för lå fark ja gas må kängor
o kga, grann, han, grann, han
men nu får ja seda vaggas o knga
ajaj ajaj

4797

120.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

UP: R: AF: O: K: S: OC: A: A: D: D: 20: 17: 1807

5
13
24

///

UP: R: AF: O: K: S: OC: A: R: 9: 9: 20: 17: 1807

Böckan = tumbindare Kara-päppling

Blå = blå gallra (Kron)

Ola Tannebarga, broer & Martin Skapp

Karna Ols (Kara Ljullmä Olsen)

Furubroder

Käcka Krop

Käcka Krop

Käcka Krop

Käcka Krop

Käcka Krop

Skriv endast på denna sida

Handwritten notes and signatures on the right side of the page, including names like "Käcka Krop" and "Käcka Krop".

Fästlag, Fäsk och Fugst

m.m. dyplikt.

1. "Bollamånda", vestida, senare "stankagstida"
 utao "steng" steng och "kaga", kaka; "åskomda"
 "Bollamånda" lynds man till middag på
 dyplikt sötnölk som man "syprat" (stunt
 sönder) vtebullar i halvor i. "Stankagstida" är
 den stående middagsrätten "stankagos"
 av Bommjöl; ägg och mjölk, ungefär det
 samma som paunkatton, men något ba-
 stantare.

"Fäskomda" har man ingen beständ rätt
 "Fästlångs" gav man tidigt på morgonen
 "Fästlångssöndar". Det ansågs som en skam
 att få det. — Under "Fästlångstien" fick
 inga lysning äga rum.

2. I "Himmelsåga" hade "skäretorsda" "lång-
fröda" och "parstalgjorda" (- löda) sär-
skilda namn. Suga särskilda rätter
fräckommo. I Himmelsveckan skulle man
"förräva sig jordagods" för då hade "anda-
varsen", som annars berakade "jordagods",
inte längre någon makt över det. Min
sagesman "Vallareturnersen" Ludvig Larsson
i Tjörne, berättar, att när han var 90
år sedan bodde i Vallareturnersst i Duckar
kom en dag i Himmelsveckan därifrån en man
från Uglungarum i Högåge, som annade
sig till Väsbybo i Vä för att taga upp
jordagods. Han hade med sig slagruta av stål
samt en Råpp med ett stålspjunt, som han
skulle kasta i jordagods, när han funnit
det med slagrutan och grävt upp det.

Och stålspinet skulle vara taget i änd-
jordagods. För att ha den Enkla Kraften.
Detta var taget i Håstäng i Fulltofta, där
mannen varit året förr och tagit jordagods
— En söndagseftermiddag kom Vallar-
Amerson åt stigen, som går i den gamla
Måvågen mellan Duckarps och Slätt.
I en fördjupning ett stycke nord om Måvågen
fick han se en mängd snokan upp-
hängda på entusken. De var sammanklubba-
da 3-4 stycken till Redjon, och de sågade
och arlade våldsamt. Det var "silverkålugor",
förstås. Om en stund kom han samman
våg tillbaka. Då fanns där inte ett dugg.
Ett par andra ha sett näst upp strämma
på det stället. Se, det är så, att "andavaren"
måste ha upp sitt jordagods och torben

det ibland, och det skall vara, när solen
står i väst. Då förvåna de synen på folk
som kommer förbi:

3. Okänt

4. "Paskaskräd" "paskaris" och "Långfrödesris"
— allt likadant som fastlagsris. Paskeris okända.

5. Ingenting känt

6. Solen "hörrar" påskadagsmorgon av glädje
över Jesu uppståndelse.

7. Ingenting särskilt känt härvid.

Den gubben — gemenligen "Vallre-
— succisen" kallad, efter "Vallrehuset" där
han är född, som fått sitt namn av
"Vallresten", som åter fått sitt efter
de tre "vallarna" sönder till "Kungen i Luga"
(Sången här om har jag insant hört) —

Som berättat om dynnstöcker, är
min vittnes mest givande "pratur".

Han är född i Duckäng i Eskult, några
och sextio år gammal, träskomakare till
yrket och prästson som ingen annan.

Därtill är han mycket vidskeplig
och full av "ätor" och gammalt smick.

Första gången jag kom till honom, tog jag
som jag brukar och gjorde mig till ärendet
att fråga efter Staffansvisan, för den kan
de måste, och sen jag skrivit godnatt och
bjungit igår sen den ett par gånger
tillsammans med den — för att ta det
riktigt på allvar — är de vanligtvis så
glada, att de mycket gärna berättar
själv. Nå, senus gubben kunde inte
Staffansvisan, utan han svarade mej listigt

plömande: "Nä ja fad'ra, som sin skoma-
garen han bar:

"Tutor o visor, på ha ja förgatt
Kosta o fira o ta bätton fatt!"

Men snart hade han ännu pyntat,
och sen pratade han ut för sig i övrigt
tunnen, och gjorde mycket litet vid sina
träskor. Men han blev stött om jag
inte satte tillräckligt värde på hans his-
torier. Han uppskattade nämligen mest
vad han läst, medan jag helst ville höra
annat. På Rom han med berättelsen om
Kotling Hacka, som man läst i Folk-
Skolans lärobok. Han var förundrad
väl ihåg alla detaljer; men när jag strax
efteråt frågade, om han inte hört talas
om Kotling "Gredhorna" — motsvarande

sägenfigur lär i bygden - blev han
stucken och svarade i nästan högtidlig
ton: "A, krotting! Godbarn! dä' vet vi
väl alla, ha de va fören!" och sedan var
det alldeles omöjligt att få ett ord ur gubben
om saken vidare. Jag läste följande milde
brev över Folkskolans läsbok, som för-
stört en säkerligen god variant för
vetenskapen och mig, och som naturligtvis
förstört en hel mängd över hela landet
med sin utmärkta enkelhet. —

Så gubben gjorde sig snart igen.
Han berättade för örrigt att hans morfar
skulle ha flyttat hit från Tyskland. Han
skulle varit städ och varit kungäro
till yrket, och när han kom i land i Skåne
och skulle visa svenskmåla sin konst,

bläste han, så att alla Malmsjöster-
tor, sprang!" — Jag kan inte
veta, om det är sant. "Ståde" låter
ju snarare svenskt, och det finns en släkt
med samma namn här i trakten. Det
skulle ju vara möjligt, att någon av
hans förfäder som soldat varit i Tyskland
och landstigit i Malmö, men ännu möj-
ligare är, att det — inte är sant alls! —
 Dessutom har han ganska mycket att tala
om snarphannarna, Karl XII, mästare,
jägare och andra "kloka", bäckhästar, älgång
rd.; han använder en mängd gamla, m. r. ord
av okända ord i sitt tal "känne" begiven
på ngt, "vorse", "vause", "vål", "väll", "stejl" ngt.
som sticker upp t. ex. vricken i ett horn
"vrouja", sakta bölja, osv. Ett av hans

mera svårförklarliga ord, är "håvkeysa"
Körning, fruntimmer; "gammal häva"; "Häve-
Ryser" betyder även "skåmstycken". Ett ord,
som han flitigt använder och som han
troligtvis fått från riksskrivaren, är "frugdsä"
(med mycket långt och öppet a - ljud) =
frugdsä, egentligen i skämtsam betydelse.

En för gubben karaktäristisk
historia följande att räddas undan glömskan.
En eftermiddag, när det var "släktatvare"
i "Ugghavarna", stod där en man på
Stens spår och tittade till Oluf -
en tre mil. Då såg han hur Hanna
Pär påstod i Oluf gick ned till hösta-
folket med maffan. Hon bar 7 smör-
matar med ostskivor på ett tårnfat.
Hannus påstod vilken m inte tro det.

70.

4797

Uft. o. ber. Ola Nilsson

130.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIVgårds led.
Lundervad, Äppelålt 1917

och så slogo de vad om en bra summa.

Största slag kom där ett par gånger från
 Åhus till Slupe för att ta reda på, hur
 det förhöll sig, och det var ju mycket
 rikligt så som man trodde; Hanna
 Pär Anders hade haft "ostmaten;" o
 "Tellama" va min far där o köpta o äd
 en i de matarna!"

Vallarö - Nilsson brukar också tala
 om en "sjätte Mosboq". Se, egentligen,
 så fanns där 6 Mosbocker från böjarn,
 o den sjätte stod där bara svartkonst.
 Men när folk så böjades bli leara, så
 tog de i använde svartkonsten på i steden
 narandra, o då måtte överheten te i bra
 in den här boken, så då ä bara prästerna.

som får läsa den — för hi ska
komma den, innan hi prästiges. Men
ja andra, om inte överheten ska bli
trängd & släppa ut den igen i blott
folk nu, så hi komma hjälpa sej lite
må den — nu i dessa eländiga tider!

Pitta Twa, Lofa lva, tö Twa komma
eng? (På såg en bonde vid namn
Twe i Lofa ha skrivit till sin
Käring, Pitta Twa, när han kom full
hem, från kyrkan.)

Då ha vad i sack engan så kom
i post.

Då gaod som en lus på tjärl spår
Då se omöjligt som o. Ryba te maoner.